

НОВО ПОСЛАНИЕ на СЛЪНЦЕТО

**Отъ група ученици на Всемирното
Братство въ България.**

НОВО ПОСЛАНИЕ НА СЛЪНЦЕТО.

Въ своето развитие човѣчеството е минало презъ не една епоха: култури сж процъвтjвали и сж се смѣняли една съ друга върху континенти, отъ които днесъ сж останали само скждни остатъци; възниквали сж раси, установявали сж своето господство, създавали сж свои цивилизации и, следъ известенъ периодъ на упадъкъ, отстъпвали сж мѣсто на други: всичкитѣ тия промѣни почти винаги сж се придружавали съ геологически пертурбации, които понѣкога коренно сж измѣняли лицето на земята.

Времената, които човѣчеството днесъ преживява, сж времена на преходъ. Въ свѣта идва нова епоха. Въ голѣмата спирала на развитието се разтваря новъ завитъкъ, който ще се осъществи въ единъ новъ културенъ цикълъ.

Изъ космичния центъръ на живота изхожда една нова вълна, която носи условия за единъ новъ животъ и за една нова култура. Такива вълни, следващи опредѣленъ космиченъ ритъмъ, сж се разливали не веднъжъ, като сж създавали нови условия за развитие на земята. Но епохата, която сега настъпва въ свѣта, се отличава съ едно особено космично съчетание, което е характерно за нея.

Именно, по думитѣ на Учителя Джновъ, цялата слънчева система е достигнала срѣдата на

своего развитие. Земята сжщо е изменила положението отъ пжтя на своя развой. Съвпадатъ, значи, два изключителни космични момента, които поставятъ земята въ едно ново съчетание съ слънцето.

Земята, споредъ Учителя Джновъ, навлиза въ друга зона — зоната на една девствена материя, която ще влѣе новъ жизненъ импулсъ въ нейното развитие. Но този процесъ не ще се извърши изведнѣжъ. Необходимо е преди това напълно да се ликвидира съ старото, за да се подготвятъ условията за влизане на човѣчеството въ новата срѣда. На този, именно, ликвидационенъ процесъ се дължатъ всички днешни кризи и сътресения — социални, политически, религиозни и морални — които човѣчеството така остро преживява.

Тази „огнена вълна“ работи вече въ свѣта. Тя ще трансформира всичко на земята, ще преобрази изъ основа цѣлия строй на човѣшкия животъ, защото е засегнала самия му центъръ. Тя се стреми да трансформира преди всичко съзнанието на човѣка, да пренесе центъра на неговия животъ отъ личното къмъ космичното съзнание, отъ личното къмъ колективното битие. Тукъ се крие, всъщностъ, дълбокиятъ смисълъ на всички мжнотии, които човѣчеството днесъ преживява.

Тази вълна действува съ неотразима мощъ. Нищо не може да я спре. Тя ще разруши всички стари форми, въ които досега се е развивалъ животътъ. Старитѣ форми не могатъ да издържатъ напора на новия духъ и да дадатъ изразъ на ония живи сили, които сега влизатъ да работятъ въ свѣта. Единственото, което остава на хората, то е да се приспособятъ къмъ тази вълна. Онѣзи, които

успѣятъ да дойдатъ въ хармония съ нейнитѣ трептения, ще влѣзатъ въ нейния ритъмъ и ще встѣпятъ въ новитѣ условия на развитие. *Тѣ ще се подготвятъ да влѣзатъ въ новата култура на любовта, чийто социаленъ изразъ ще бѣде братството между хората, обединението на народитѣ въ името на любовта.* Мнозина мислятъ, че е още рано да се мисли и да се говори за това, че то е утопия. *Това, обаче, не е никаква утопия, а реалната и настояща работа на живата природа, която е насочила усилията си днесъ тѣкмо въ тази насока, прокарвайки своята дейность по тѣзи, именно, мощни силови линии.* Разнитѣ сътресения, които се проявяватъ въ всички области на живота, ясно свидетелствуватъ за това. *Още повече, че настѣпващата епоха ще бѣде епоха на осъществяване на Любовта, а не само на нейното възвестяване и подготовка, каквито сж били миналитѣ епохи и по-специално изтичащитѣ вече две хиляди години — „два дни“ — отъ християнската ера. Скоро ще настѣпи „третиятъ день“ отъ християнската епоха, презъ който ще се осъществи Христовото учение на земята, ще се реализира културата на Любовта. А когато Природата осъществява своитѣ работи, тя не се шегува.*

Космичната Любовь винаги се е проявявала въ живота. Тя е дала и дава първия потикъ на всѣка нова култура. Досега проявата ѝ въ живота се е изразявала *като стремезъ въ сърцето, като чувство въ душата и като сила въ ума.* Но днесъ, споредъ учението на Учителя Джновъ, *любовта започва да действува като принципъ въ духа.* Затова настѣпващата епоха е особено важна.

Подъ мощното влияние на Духа, който ра-

боти въ свѣта и внася първитѣ потици на новото, хората изпитватъ известна тревога и безпокойство. Въ това безпокойство и безпжтица тѣ напразно се лутатъ да намѣрятъ пжтъ, връщайки се отново къмъ старитѣ отживѣли форми, които принадлежатъ на миналото. Такъвъ е характера на всички съвременни социални опити — плодове на колективния егоизъмъ — въпрѣки привидната новостъ, на която претендиратъ. Тѣ сж, обаче, нови само за духовно-слѣпитѣ.

А най-сжщественото, най-важното е да се долови онова ново, което сега идва въ свѣта. То е неуловимо за обикновеното око, защото обхваща отвжтре свѣта, трансформира го, за да се прояви отвънъ въ ония форми, въ които може да се разрасте. Новото идва като зората. То идва като пролѣтътъ. То блика като изворъ, като свежа струя изъ сърдцето на живота, носейки храна на измжченото човѣчество. То е онова, безъ което животътъ е абсолютно невъзможенъ. То не може да се отхвърли, защото е самиятъ животъ, съ неговата храна, съ живитѣ форми, въ които той се облича, съ неговия живъ въздухъ, жива свѣтлина и топлина. Новото не е нѣщо, което може и да се приеме, и да се отхвърли, подобно на нѣкоя научна теория, религиозно вѣрване, философска или етическа система, социална идеология.

Новото е това, безъ което животътъ е абсолютно невъзможенъ.

И който може да го възприеме и да се приобщи къмъ него, ще се опази за животъ. Който не може, ще стане торъ на живота.

Новото си има своитѣ носители, своитѣ творци. То си има своитѣ ржководители. Тѣзи ржко-

водители отъ памтивѣка сж се наричали Учители — великитѣ гении, великитѣ души на човѣчеството. Тѣ настройватъ човѣшкото съзнание споредъ ония трептения, които идватъ да обновятъ свѣта. Защото всѣка вълна си има особени трептения, тя е носителка на особени сили, непроявени досега въ живота на човѣчеството. Тази вълна изисква специални методи за осжществяване на ония възможности, които се криятъ въ нея. Ония форми и методи, които сж били пригодни въ миналитѣ епохи, не сж годни за настоящия моментъ. Ала хората, въ своето неведение, все прибѣгватъ къмъ тѣхъ. Тѣ тъпчатъ все по старитѣ пѣтища. Важно е да се знае, обаче, какъ действува великиятъ Духъ на живота сега, въ настоящето, а не какъ е действувалъ въ миналото, защото живото настояще, пълното съ възможности „сега“ е най-сжществено. Именно това ново, което прониква въ сегашния животъ, тази работа на вѣчно обновяващия Духъ на битието, разкрива Учителътъ Джновъ въ своитѣ беседи. Той разкрива живота така, както той сега се проявява. Той носи онази свѣтлина, която сега започва да озарява съзнанието на човѣчеството. Той дава онова, което сега започва да се влива въ живота. Той води по ония нови пѣтища, познати само на великитѣ души, които насочватъ човѣшкия духъ къмъ ония извори на животъ, свѣтлина и свобода, които изпращатъ днесъ нови струи въ свѣта.

Учителътъ на Всемирното Братство посочва методитѣ, какъ да се живѣе въ настоящето, при сегашнитѣ условия, всрѣдъ кипящия всѣкидневенъ животъ. Смыслътъ на новото седи не въ оттеглянето отъ свѣта, не въ безплодното отшелничество,

а въ оная работа, която се върши всрѣдъ самитѣ условия на живота, кждето проникватъ нишкитѣ на вѣчно творящия духъ. Но въ оттегляне отъ свѣта, не въ механична промѣна на външната обстановка е смисълътъ на всѣка обнова. Тя трѣбва да настѣпи преди всичко въ съзнанието на хората. Тогава ще излѣзатъ отвжтре ония проекционни лжчи, които ще посочатъ на човѣка разумнитѣ центрове на живота, кждето се създава новото, и кждето то се проявява.

Учителътъ на Всемирното Братство учи човѣка да се вслушва въ природата и да следи нейната работа въ живота, а най-вече въ своя собственъ животъ. Той свързва човѣка съ самия духъ на новия животъ и му показва пжтя, по който трѣбва да върви, за да изпълни своето предназначение и споредъ силитѣ си да вземе участие въ колективната работа на Природата.

„Работи тамъ, кждето Духътъ работи — въ живото настояще“, учи той.

Ония, които искатъ да се запознаятъ съ сегашната работа на Духа, които искатъ да се научатъ да откриватъ живото и весдесжщо „тамъ“, кждето Духътъ работи, могатъ да намѣрятъ това въ учението на Учителя на Всемирното Братство. Повече отъ четиридесетъ години работи той въ една малка славянска страна, България, кждето презъ Срѣднитѣ Вѣкове възникна учението на богомитѣ, което на Западъ се изрази и въ Реформацията, създавайки същевременно известни ядра на окултни, мистични ордени и общества. Той работи всрѣдъ най-голѣми прѣчки въ една страна, която по своето духовно и географско положение играе ролята на кръстопжть между Истока и За-

пада. По-голямата част от публичните беседи, които той държи всъка недѣля сутринта и които се стенографиратъ, сж отпечатани въ около 14 тома. Тѣ се явяватъ една огромна съкровищница на мъдростъ. Не по-малкъ е броятъ и на лекциитѣ, които той държи на ученицитѣ отъ окултната школа. Основани сж братства въ цѣла България — въ градове и села, които сж свързани съ централната школа въ София. Последната се намира въ една живописна мѣстность вѣнъ отъ столицата и е наречена отъ самитѣ тѣхъ „Изгрѣвъ“. Тази школа, около която се образува и разраства цѣло селище, кждето живѣятъ и се учатъ ученицитѣ на Всемирното Братство, се явява истинско опитно поле за прилагане на новото учение.

Като резултатъ отъ практичното прилагане идеитѣ на това учение се явява следниятъ фактъ: въ срѣдитѣ на Обществото отъ ученицитѣ на Всемирното Братство живѣятъ хора отъ най-различни народности и вѣроизповѣдания, отъ най-различни слоеве и раси, и все пакъ се разбиратъ по братски. Този фактъ, обективно прецененъ, има важно обществено значение. Той представя единъ опитъ, макаръ и въ зачаткъ, макаръ и въ рамкитѣ на едно малко общество, за братски животъ въ духа на любовта и свободата. Колкото и скроменъ да е този опитъ, той показва, че човѣцитѣ могатъ да живѣятъ като братя, независимо отъ расова, вѣрска и класова принадлежностъ. Отъ това гледище, този опитъ заслужава вниманието на мислещитѣ хора.

Ясно е, следователно, че обществото на ученицитѣ на Всемирното Братство представя една истинска школа, една истинска лаборатория, въ която се върши единъ сжщественъ опитъ. Работ-

ниците въ тази лаборатория иматъ ясното съзнание, че опитътъ е едва въ своето начало, че той е труденъ и иска много и непрекъснати усилия. Тѣ знаятъ, обаче, че на земята реално е само онава, което има приложение.

По този пжтъ на методично приложение Учителътъ на Всемирното Братство води своитѣ ученици, като ги подготвя да влѣзатъ въ новата епоха. *А въ новата епоха, споредъ учението на Учителя Джновъ, на земята за пръвъ пжтъ се извършва единъ великъ космиченъ актъ: за пръвъ пжтъ се създава връзка между любовта и мждростта.*

Ние изпращаме въ свѣта нашия радостенъ зовъ къмъ всички ония чутки души, които като ранни птици очакватъ първия трепетъ на зората, за да се пробудятъ. Ние призоваваме готовитѣ души да работятъ тамъ, кждето Духътъ работи.

Който желае да се запознае по-отблизо съ учението на Всемирното Братство, може да влѣзе въ преписка съ неговитѣ ученици. Тогава ще се намѣри начинъ да се поставятъ всички въ поблизкъ контактъ съ Новото, което тукъ се строи.